

У Неготину одржана “Весела чаршија”

СТРАНА 9

Завршени радови на премошћавању реке у Великој Каменици

ПРЕЛАЗ АЛТЕРНАТИВНО РЕШЕЊЕ

СТРАНА 2

Несвакидашњи случај у неготинском селу Сиколе

ЧУВАО МРТВУ МАЈКУ ЧЕТИРИ МЕСЕЦА У КУЋИ

СТРАНА 11

АНА КНЕЖЕВИЋ ОДМАЛЕНА ЧУВА КОЊЕ

СТРАНА 5

Zimovanje BANSKO
7 polupansiona - 99 evra
030/426-292

Порези и жалбе у Неготину

ЖАЛБЕ 73 ОБВЕЗНИКА

НЕГОТИН – Незадовољни износима пореза на имовину за 2014. годину Локалној пореској администрацији у Неготину жалбу су уручила 73 обвезника, а њих 27 је, након саслушања, одустало од даљег поступка, изјавила је на конференцији за новинаре Маја Радуловић, руководилац одсека ЛПА Неготин.

- Упућен је позив за саслушање још 21 странке како бисмо и њихове жалбе могли да решимо у што краћем року. За 16 захтева биће спроведена теренска контрола да би се утврдило стварно стање на терену. То су, углавном, порески обвезници са села који су се жалили да су пореским решењима обухваћени објекти економског карактера, који не би требали да буду предмет опорезивања, тако да ћемо изласком на терен, утврдити да ли су то заиста економски објекти, и уколико јесту укинути наша решења и донети нова. Од ових 16 решења, два су у старту била проблематична, али смо нашли одговор и на те жалбе. Ради се помоћним објектима који су били пријављени до 2013. године. Међутим, изменом Закона о порезима на имовину, помоћни објекти више не постоје у категорији непокретности, тако да се они, на основу већине

објеката које тај порески обвезник поседује, сврставају у одређену категорију. Код ова два пореска обвезника они су сврстани у пословне објекте, али и овде ћемо изласком на терен утврдити о каквим се објектима ради и да су заиста сви ти објекти намењени за те пословне сврхе – каже Радуловићева.

Општина Неготин је на име лањског пореза на имовину издала више од 21.000 решења. Девет жалби упућено је на решавање другостепеном органу, Регионалном центру Пореске управе Ниш. На адресу неготинске Локалне пореске администрације недавно се из Ниша вратило пет жалби које је другостепени орган одбацио као неосноване.

- Шест жалби је упућено прошле, а три ове године. Од тих шест, у пет случајева потврђена су решења које смо донели у првостепеном поступку. Реч је о обвезницима којима су на име пореза на имовину углавном само за стамбене или за стамбено пословне објекте стигла решења у износима од 40.000 до 125.000 динара. Очекујемо да другостепени орган у наредних тридесетак дана реши и преостале четири жалбе, с обзиром да ми увек тражимо ургентност, а сам Закон налаже да друго-

Маја Радуловић, руководилац ЛПА у Неготину

степени орган у року од 60 дана мора да донесе решење по жалбама – каже шефица ЛПА.

Порески обвезници којима је другостепени орган у Нишу жалбе одбио као неосноване, по закону,

могу да у року од 30 дана од дана пријема решења, пред Управним судом Србије поведу управни спор. У ЛПА у Неготину подсећају да жалбе на решења за порез на имовину не одлажу њихово извршење. С.М.Ј.

Завршени радови на премошћавању реке у Великој Каменици

ПРЕЛАЗ - АЛТЕРНАТИВНО РЕШЕЊЕ

Арежина на мосту у Великој Каменици

КЛАДОВО - У Великој Каменици, код Кладова, у планираном року завршени су радови на санарињу привременог прелаза преко Велике реке, након што су бујице, које су прошлог септембра погодили тај крај, однеле мост у том селу.

Након полагања три металне цеви пречника 1.500 милиметара и дужине седам метара,

приступило се њиховом везивању уградњом 35 кубика бетона. Тај посао заокружен је изградњом носеће плоче дужине додатних седам метара и дебљине 30 сантиметара, у коју је уграђено још 15 кубика бетона.

Наредни корак био је враћање реке у сопствени ток, јер је обим радова захтевао њено размештање. Реч је о инвестицији

вредној близу пет милиона динара. Паралелно са грађевинским радовима, низводно од привременог прелаза из дела корита Велике реке механизација чисти велике количине шљунка и песка, које су ту нанеле бујичне воде. Све се чини да се живот у насељу нормализује.

- Мештанима Велике Каменице успели смо да омогућимо несметану комуникацију са једне на другу обалу реке. Реч је о веома значајној инвестицији у чијој реализацији су учествовале фирме са локала, што је у датом тренутку веома значајно. Изградња прелаза је алтернативно решење, јер ми морамо предузети конкретне кораке да се на месту срушеног старог моста, подигнутог 1972. године, изгради нови дужине 60 метара. То је жила куцавица за живот насеља и ми тај посао морамо да завршимо до краја године. За то нам је потребна и подршка шире заједнице - казао је, у разговору са мештанима Велике Каменице, Радован Арежина, председник општине Кладово. М. Р.

СВЕ ЗА БЕБЕ

МАЈДАНПЕК - Као седамнаесто у Србији, породилиште Опште болнице у Мајданпеку Фонд Б92 у потпуности је опремио кроз најновију донацију, коју је прошле недеље уручио Веран Матић, председник УО Фонда Б92.

Захваљујући опреми, вредности 29.600 евра, ово породилиште сада је опремљено савременим порођајним столом, ултразвучним апаратом великих могућности, стерилизатором, пацијент - монитором са ЕКГ и неонаталним аспиратором. Говорећи о досадашњим, десетогодишњим активностима ове хуманитарне фондације, Матић је нагласио да обнављање, односно опремање породилишта у Србији, под мотом „Битка за породилишта“, представља наставак акције „Битка за бебе“, у оквиру које је набављено 230 инкубатора за сва породилишта у Србији. То је могло да се уради захваљујући људима добре воље, у конкретном случају, Милану Поповићу који је највећи појединачни донатор. С.В.

Оснивач и издавач: "ММ БОНЕД" ДОО Бор, ул. 9.бригаде 6/26
Директор Љубиша Маринковић
Главни и одговорни уредник Дејана Стојановић
Редакција и маркетинг служба улица Ђ. Ђаковића 1

Телефони: 030/458-630 и 064/163-84-96
Техничка прирема и штампа "Графомед-траде" Бор,
e-mail timocke@gmail.com
www.timocke.rs

Међународно такмичење у скијашком центру код Књажевца

ПАРАОЛИМПИЈЦИ НА СТАРОЈ ПЛАНИНИ

КЊАЖЕВАЦ - На Старој планини одржано је такмичење параолимпијца у слалому, супервелеслалому и суперкомбинацији. По први пут организоване су IPCAS трке у Србији, еквивалент FIS такмичењу. На стази Коњарник, од уторка до четвртка, одржане су трке у слалому, супервелеслалому и суперкомбинацији уз учешће смучара - параолимпијца из Русије, Немачке, Аустрије, Румуније, Босне и Херцеговине и Србије.

- Пре пет година учествовао сам у хомологирању стаза, чиме је дата дозвола да се овде одржавају највиша међународна такмичења. Посебно је значајно да је Стара Планина добила дозволу за организовање брзинске трке, такмичења у супервелеслалому, што многи већи и познатији центри у Европи немају - истиче Стеван Маринковић, технички делегат ФИС.

Такмичари - параолимпијци својом вештином, а пре свега духом, упорношћу и огромном вољом, задивили су све посетиоце Старе Планине који су претходних дана пратили трке. Највећа звезда такмичења био је Алексеј Бугајев, репрезентативац Русије, који је освојио пет медаља на Параолимпијским играма у Сочију

прошле године.

- Пријатно сам изненађен квалитетом самог ски центра на Старој планини, а што се тиче осталих утисака, презадовољан сам. Смештај и храна су одлични, а људи пријатни. То су наша браћа Словени - изјавио је Бугајев.

- Стара планина је сјајно место. Иако немамо баш довољно снега, организатори су учинили све да припреме стазу како бисмо имали добре трке. Хотел је одличан, људи су добри и ово је за све нас изванредно искуство. За мене је посебно значајно што сам победио у супервелеслалому, тако да је све фантастично - изјавио је Руди Гапрун, репрезентативац Немачке.

Боравком на Старој Планини задовољан је и Нијаз Мемиф, репрезентативац Босне и Херцеговине. Он каже да је "изненађен скијашком инфраструктуром овде, да је окружење прелепо, као и да верује да је лепа перспектива пред овим центром.

- Дочекали смо и тај тренутак да се по први пут у историји српског скијања, уједно и на Балкану, одржи Међународна трка, која је у званичном календару Међународног

Такмичење у слалому

Параолимпијског комитета. Учествовало је 26 такмичара из седам земаља, с тим што је наш пријатељ из Грчке због болести већ првог дана морао да одустане. Веома сам задовољан овим такмичењем и изражавам захвалност свима који су помогли да све буде реализовано онако како је замишљено, највише Ски савезу и предузећу Скијалишта Србије - рекао је Југослав Милоше-

вић, члан ИО СССР и директор трке.

За наредну годину план је да на Старој Планини буде одржан Европа куп у бар две дисциплине, док би врхунац био одржавање IPCAS трке у спусту, што је еквивалент FIS такмичењу. Највећи оптимисти очекују да би Стара планина за четири године могла да конкурише за организовање такмичења у Светском купу.

И.Л.

СТАМБЕНИ БЛОК ЗА ИЗБЕГЛА ЛИЦА

Потписивање меморандума

КЛАДОВО - У оквиру пројекта "Подршка Европске уније побољшању услова живота присилних миграната" у Кладову је потписан Меморандум о разумевању за изградњу још једног монтажног објекта са четири засебне стамбене јединице. Пројекат финансира делегација Европске уније у Србији, уз подршку Данског савета за избеглице, Комесаријата за избеглице и миграције и локалне самоуправе. Општина Кладово биће власник четири монтажна објекта појединачне површине 130 квадрата.

- Овај пројекат је део ширег програма подршке ЕУ побољшању услова живота присилних миграната "За бољи живот". Циљ је постигнут изградњом четири монтажна објекта од којих сваки садржи четири неза-

висне стамбене јединице. Општина Кладово је препознала значај пројекта који доприноси збрињавању социјално угрожених избеглих и интерно расељених лица у оквиру пружања трајних решења становања, јер су годинама боравили у отежаним условима становања у колективном центру. Монтажне стамбене јединице биће опремљене основним намештајем и кућним апаратима - нагласила је Љубица Митровић, из Комесаријата за избеглице и миграције.

Општина Кладово учествује у пројекту донирањем грађевинских парцела опремљених свом потребном инфраструктуром, јер је преузела обавезе које доприносе збрињавању избеглих и интерно расељених лица из колективног центра "Караташ".

- Изградњом четвртог монтажног објекта стварају се реални услови за затварање колективног центра "Караташ", кроз који је за 23 године прошло више од 700 интерно расељених и избеглих лица. Немерљив допринос у реализацији те идеје дали су Дански савет за избеглице, Комесаријат за избеглице и миграције Републике Србије, ЕУ и друге међународне институције и локална самоуправа - казао је Радован Ар-

жина, председник општине Кладово.

Стамбени блок у насељу "Песак" има четири монтажне куће за 12 самачких инетерно расељених и избеглих породица смештених у колективном центру "Караташ", а кров над главом добиће и четворо социјално најугроженијих лица са локала. Укупна вредност стамбеног блока опремљеног основним намештајем износи 170.000 евра.

М. Р.

ШТЕТА 20 МИЛИОНА ЕВРА

БОЉЕВАЦ - Штета коју је узроковао ледени талас на шумском пространству од 17 хиљада хектара, на подручју источне Србије процењује се на 20 милиона евра у државним шумама. На приватним шумским поседима, који заузимају далеко веће површине, процена ће бити завршена до краја месеца. За санацију терена, која између осталог подразумева уклањање стабала и нову садњу, биће потребне три године, помоћ државе и европских фондова, саопштено је на конференцији за новинаре менаџмента ЈП "Србијашуме", која је одржана у Бољевцу.

Ј.Г.

Прес конференција ЈП "Србијашуме"

Попуњени капацитети на најчувенијем делу Старе планине

СТАРИ, ДОБРИ ПЛАНИНАРСКИ ДОМ

КЊАЖЕВАЦ - Јавном предузећу Спортско туристички ресурси задовољни су почетком сезоне у Планинарском дому на Бабином зубу.

Зимска туристичка сезона у Планинарском дому на Бабином зубу за сада протиче по плану. Капацитети су, углавном, попуњени, а у Јавном предузећу Спортско туристички ресурси кажу да им је основна намера да врате најпре Књажевчане, као и све оне госте из других средина који су минулих година са задовољством зимовали овде. Адути за то су изузетно повољни услови боравка у пријатном амбијенту, као и близина свих стаза и инсталација.

- Цена пуног пансиона је 2.171 динар, а за Књажевчане одобравамо посебан попуст код ноћења, па је укупна цена 1.971 динар. Постоји могућност одложеног плаћања, као и додатних попушта за веће организоване групе. Ово је најјефтинији смештај на Старој планини, а сматрам да је и најкомфортнији, пошто је познато да у Дому влада права домаћинска атмосфера - ка-

Планинарски дом

же Дамир Ђошић, директор Јавног предузећа Спортско туристички ресурси Књажевца.

Претходних дана у Дому је боравила група од педесетак београдских малишана који су, у оквиру Спортског клуба, учили вештину скијања. Веома су задовољни условима смештаја, храном и љубазношћу домаћина.

- Нама је, практично, цео Дом на располагању, па

нам је лакше да водимо бригу од овој деци која су узраста од четири и по до шест и по година. Већ првог дана боравка малишани су били одушевљени квалитетом хране. Особље Дома је врло предусретљиво према нама, труде се да испуне сваку нашу жељу - рекао нам је Александар Дмитровић, председник Спортског клуба из Београда.

У првој половини фебруара у Планинарском до-

му боравиће две групе од четрдесетак књажевачких основаца и средњошколаца. И у том периоду, али и до краја сезоне биће довољно слободних места за све госте који би да проведу део зиме на Старој планини. Једино што за сада недостаје је мало више снега, како би зимовање на нашој планини било потпуно савршено.

И.Л.

Помоћ школи у Великој Каменици

НОВЕ КЛУПЕ

Клупе обрадовале малишане

КЛАДОВО - Стари намештај у поплавленим учионицама и у ђачкој кухињи у кладовском селу Велика Каменица замењен је новим. Ђаци издвојеног одељења ОШ "Стефанија Михајловић", након реновирања учионице, новцем њихових сународника који живе и раде у Аустрији, наставу у другом полугодишту прате

у новим клупама.

Захваљујући људима добре воље, који су препознали њихове невоље петорице дечака, по два првака и два ученика другог разреда са којима прва слова сриче и ђак предшколац, добили су конфорније услове за реализацију наставе. Вредност донације износи 110.000 динара, а новац за опре-

мање школе прикупљен је у иностранству.

- Реч је о донацији коју су сакупили грађани Немачке, са жељом да се помогне деци на поплавленим подручјима. За реализацију њихове жеље драгоцену подршку дала нам је организација кладовског Црвеног крста, са којим смо остварили успешну сарадњу, тако да је помоћ стигла тамо где је најпотребнија - говори Мелинда Томић, директорка Колтинг друштва Србије, међународне хуманитарне организације која у нашој земљи делује 12 година, са намером да помогне људима у невољи.

Колтинг друштво Србије донирало је и 35 пакета са обућом малишанима, али и одраслим особама у насељима Грабовица и Подвршка.

- Захваљујући разумевању компаније "Шафран", за децу смо обезбедили нову зимску обућу. То је још једна потврда успешне сарадње на пољу хуманости - додала је Мелинда Томић.

М. Р.

"И МАЈДАНПЕК ИМА МЛАДЕ"

МАЈДАНПЕК - На конкурс у оквиру програма малих донација "Зиманов фонд за младе", Зајечарске иницијативе, Фондације "Искорак" и Националне задужбине за демократију, у конкуренцији 19 предлога у групи од шест пројеката који су у већој мери задовољили критеријуме пројекта је и "И Мајданпек има младе". Удружења грађана "Праурија" из Мајданпека, али и "Млади у влади", пројекат Иницијативе младих "Хоћу! Могу! Доњи Милановац". Реализација одобрених пројеката почеће наредног и трајати три месеца.

С. В.

Необичан животни позив младе Ане Кнежевић

УМЕСТО ИГРАЧАКА, КУПОВАЛА - КОЊЕ

Ана штедела новац од ужине како би купила првог коња. Данас ова девојка има шест грла и планира отварање коњичког клуба.

БОР – Када је Боранка Ана Кнежевић (21) била беба, прва реч коју је сама изговорила, по причи њених родитеља, уместо "мама" или "тата", била је – "коњ". Као да је већ тада знала да ће јој животни позив бити брига о овим племенитим животињама, којима је ова симпатична девојка посветила цео свој млади живот.

– Одрасла сам у стану, у згради у центру Бора, и још као мала сам, не знам ни сама како, волела коње – започиње причу Ана. – Родитељи су ме зато, када год су могли, водили на хиподром у суседни Зајечар, где сам врло рано научила да јашем.

Међутим, оно што Анины родитељи нису знали, била је чињеница да њихова ћерка, од тренутка када је пошла у први разред, никада није доручковала! Разлог? Новац од ужине је штедела како би купила коња!

– Када сам, након четири године, скупила пристојну своту, отишла сам са родитељима у Зајечар и на хиподрому видела кобилу са сломљеном ногом – наставља Ана. – Судбина јој је била запечаћена. Данас не умем да објасним откуд ми храброст за оно што сам тада учинила – пришла сам радницима на хи-

подрому и питала их колико кошта да је ја купим. Не знам ко је био више изненађен – радници или моји родитељи.

Уследиле су брзе консултације са управником хиподрома. Пристали су да Ани продају кобилу, али она, како се испоставило, није имала довољно новца. Тада су на сцену ступили њени родитељи и дали јој новац који јој је фалио.

– Кобилу, назвала сам је Торина, одвела сам у борско село Слатина и ту је неговала. Успела сам да је излечим, тако што сам своје слободно време посвећивала њој – сећа се Кнежевићка.

Ана није запостављала ни обавезе у школи. Увек је била одличан ђак. Њени родитељи су, наравно, желели да им ћерка заврши факултет, нађе добар посао, зарађује пристојну плату... Али, она је већ тада знала чиме ће се бавити у будућности.

– Дође летњи распуст, ја узјашем Торину и правац Копаоник – смеје се Ана. – На тој планини сам туристе учила јахању, а зарађени новац сам користила да прехраним кобилу и уштедим неки динар.

Када ја напунила 17 година, живот је Ану и њену кобилу одвео на Златибор. И, тамо је учила туристе

Ана са једним од својих љубимаца

јахању. И, ако се до тада и премишљала, оно што је тамо доживела само ју је утврдило у намери да се бави коњарством.

– Видела сам, завезаног за дрво, изнемоглог од јахања и малтретирања, слатког понија – у даху говори Ана. – Пришла сам његовом газди и питала га да ли би хтео да ми га прода. Пристао је. Тако сам на Златибору, и то баш за неке мале паре, купила понија, кога сам назвала Марко, и још једног коња – Златка. И данас се смејем када се сетим израза лица мојих родитеља када сам у Бор

дошла са три коња.

У предграђу Бора један човек уступио је Ани напуштenu кућу, коју је она адаптирала у шталу. У међувремену, она је организовала школу јахања, па је успела да купи још – три коња. Данас има шест грла.

– За све ове године, научила сам готово све о коњима – не крије Ана. – Знам и да их лечим. Ипак, врхунац је био када смо мој момак Александар Симић, који ми у свему помаже, и ја, на предлог наших пријатеља, почели да радимо – хипотерапију.

В. Н.

Енерџија покреће свеи-ми је креирамо!
Више од пола века
верни праишилац енерџеишке
у земљи и региону,

Енерџотехника **ЈУЖНА БАЧКА**

ДОО Нови Сад www.entjuba.rs

Децембарски биланс топионичара рекордан у минулој години

ПРОИЗВЕДЕНО БЛИЗУ 5.000 ТОНА АНОДА

Велика залиха концентрата на почетку месеца као последица застоја због ремонта, високо временско искоришћење агрегата, прерада шарже са већим садржајем бакра – утицали су да Топионица забележи рекордну месечну продукцију у 2014. години – каже Гордана Виденовић, руководица Службе техничко-технолошке припреме Топионице.

БОР – Децембарски производни биланс топионичара од 4.971 тоне анодног бакра остаће упамћен као рекордан у минулој години. Последњег месеца 2014. у овај металуршки погон примљено је 16.347 тона влажног концентрата бакра, са 2.624 тоне "црвеног" метала, а прерађено је 27.726 тона шарже (894 тоне дневно). Остварено је и велико временско искоришћење агрегата од 97,60 процената, јер су застоји били само 17,30 часова.

- Неколико фактора је утицало да Топионица забележи рекордну месечну продукцију у децембру, од којих су: велика залиха концентрата као последица застоја због ремонта; прерађивана је шаржа са вишим садржајем метала, а забележено је и велико временско искоришћење агрегата. Рад са бакренцима, који садрже већу количину бакра, омогућио је да конверторске опе-

Топионичари оборили рекорд

рације буду краће, самим тим убрзан је рад анодне рафинације, што је довело до тога да је 27 дана (од укупно 31) било ливења анодног бакра – наглашава Гордана Виденовић, руково-

дилац Службе техничко-технолошке припреме Топионице.

Захваљујући оваквом раду погона, залихе концентрата и "црвеног" метала у њему са почетка месеца (15.304 тоне,

односно 2.616 тона бакра) смањене су на 6.150 тона, односно 973 тоне, а забележена је и мања потрошња нормативног материјала по тони произведеног анодног бакра. **Ј. С.**

У ХЕ "Ђердап 1" приводе крају ревитализацију

"ПЕТИЦА" УСКОРО НА МРЕЖИ

КЛАДОВО - У машинској хали наше највеће хидроелектране "Ђердап 1", код Кладова, ужурбаном се приводе крају радови на ревитализацији хидроагрегата А-5. Реч је о сложеном послу који обављају запослени у дунавској фабрици струје, а контролишу га специјалисти из Русије.

Када комплексан посао буде завршен, инсталисана снага обновљене машине биће повећана са садашњих 190, на 205 мегавата. Захваљујући обнови, радни век хидроагрегата биће продужен за наредне три до четири деценије. Активности у сектору радова указују да је реч о великом градилишту на коме су ангажовани извршиоци разних занимања. Заједнички циљ је да се комплексни радови окончају у предвиђеном року.

- После монтаже машинске и електро опреме, уследиће примопредајна испитивања. Наш је план да након 20. фебруара подмлађени хидроагрегат буде у експлоатацији. Ревитализацијом још добијамо сигурнији рад машине, док ће време између обавезних капиталних ремонтних радова у наредном периоду бити дуже. Тако да ћемо имати економичнију експлоатацију водних потенцијала Ду-

Радови на ревитализацији хидроагрегата

нава. Завршетком тог посла, стићићемо на пола пута јер ће бити обновљена три, од укупно шест хидроагрегата на српској страни дунавске хидроелектране - говори Љубиша Јокић, директор ХЕ "Ђердап 1".

За све ангажоване раднике, техничаре и инжењере у поступку ревитализације нема предаха. Све се чини да се обиман посао заврши до предвиђеног рока.

- У последња три-четири месеца, организован је сменски рад. Ради се и суботом, а по потреби и недељом. Импонује жеља свих извршилаца, од радника "Ђердапа" и руских супервизора, до других извођача из "Ђердап-услуга", "ГОШЕ", суботичког "Севера", Института ИМС и београдског Јадрана да се рок испуни. Зато заједно усклађујемо динамику радова и у томе успевамо - задовољан је Јокић. **М. Р.**

ПОСАО ТРАЖИ 2.029 ЛИЦА

МАЈДАНПЕК - На крају прошле године на евиденцији Националне службе запошљавања у општини Мајданпек регистровано је 2.029 незапослених лица, док су у читавом Борском округу на посао чекале 12.492 особе. У Мајданпеку 49,5 одсто укупног броја незапослених је женског пола.

Када је реч о квалификационој структури 42 одсто је без квалификација, завршену средњу школу има половина укупног броја незапослених, а са дипломама високог или вишег образовања посао тражи шест одсто лица без запослења. Везано за старосну доб, пажње вредна је чињеница да је 26,1 одсто тражилаца запослења млађе од 30 година. **С. В.**

Стара Фабрика сумпорне киселине добила још једну шансу

ДРУГИ ЖИВОТ "КОНТАКТНЕ ДВА"

Уместо хаварисане дувалке за гас монтирана позајмљена дувалка из шабачке "Зорке". - Вредност спасеног катализатора више стотина хиљада евра. – Просечна дневна производња 350 тона монохидрата.

БОР – После хаварије дувалке за гас, када је пукао ротор на кућишту приликом покушаја њеног балансирања (14. новембра), стара Фабрика сумпорне киселине поново је стартовала 19. децембра. Оно што се дешавало за тих месец и нешто дана сплет је бројних срећних околности, али, првенствено, знања и искуства овдашњих људи, пре свих, управника Зорана Алексова, који већ 30 година ради у овом металуршком погону. На почетку разговора искрено је признао да је током тог периода више пута размишљао о томе шта чинити и како технолошки безбедно зауставити фабрику у случају да остане без иједне дувалке за гас, што се и десило након последње хаварије. Подсетимо да је својевремено Сумпорна имала три дувалке за две фабрике. Када је демонтирана фабрика "контактна 1", остала је "двојка" са две дувалке. Пре две године хаварисана је дувалка која је онда радила, а потом је у новембру и ова друга доживела исту судбину. Поставило се неизбежно питање шта даље.

Први пут су се нашли у таквој ситуацији зато што су увек имали резервну дувалку. Да су се определили за куповину нове која, можда, кошта милион евра, предстојало би вишемесечно чекање због времена израде и испоруке. С обзиром на то да је ова

произведена 70-их година минулог века ("контактна 2" је стартовала 1971.), такве више нема и једино је могла да се наручи нека сличног габарита и капацитета. Тог дана када се десила хаварија, Зорана су звале бројне колеге из целе Србије, међу њима и дугогодишњи пословни сарадник и пријатељ из шабачке "Зорке". На његово питање како да му помогне, Зоран је одговорио: "Да ми даш дувалке, јер теби фабрика не ради". Сав срећан отишао је у Шабац. Са њим су пошли и људи из Топионице који су демантирали дувалку и једна од њих је већ сутрадан била превезена у Бор.

- Размишљао сам – једна је у реду, али би било добро да се узме и друга с обзиром на то да њима не треба, а нама можда зафали неки део за ову што је код нас. После неколико дана отишли смо и по другу. Проблем је био како уклопити њихову дувалку на наше постоље, јер је мањег капацитета од наше. Настојали смо да спојимо оно што имамо - наш мотор (њихов ради на 6 КВ, а наш на 5,25 КВ, али је много већи) и остале делове са њиховом дувалком и тако добијемо капацитет и неопходне услове који нама одговарају. И, успели смо у томе - темељ је прилагођен шабачкој дувалци, као и гасоводи. У комплетном оспособљавању дувалке (прегледу, санацији, уклапању и пуштању у рад)

Зоран Алексов

учествовали су радници Сумпорне, инж. Драгомир Драгић, АТБ ФОД и стручњаци Машинског факултета у Нишу, чак се укључио и њен произвођач немачки "Сименс". Почев од 19. децембра дувалка добро ради. Она јесте капацитативно мања од наше, али, ипак, се искористи одређена количина сумпор-диоксида из Топионице и "иде" у киселину, а не на град – наглашава Алексов.

Дувалка је била само један од проблема за који се после хаварије тражило решење. Други је био катализатор - један од најважнијих елемената у фабрици, јер се у њему сумпор-диоксид претвара у супор-триоксид и, практично, ту настаје почетак производње сумпорне киселине. Фабрика не може да се заустави на безбедан и техно-

лошки начин без дувалке (продувавањем ваздухом треба да се избаци сав CO₂ и CO₃ из катализатора). Док је трајало балансирање претходне дувалке фабрика је већ стајала два-три дана, па је катализатор био доста охлађен и реално је постојала могућност кондензације и деградације катализатора (када се фабрика зауставља катализатор мора да буде у врућем стању, јер се на високим температурама лакше избацују ови гасови) и могао је да се оштети. Чак и са дувалком, овај процес је веома проблематичан. Катализатор охлађен, дувалке нема - поставило се питање како спасити катализатор од деградације. Онда је до изражаја дошло Зораново вишедеценијско искуство.

J. C.

ZAKORAČIMO U
SVET MOGUĆEG.

 BANCA INTESA

Ne tražite od sebe nemoguće, ali tražite ono najbolje.

Dobro došli u **SVET MOGUĆEG.**

Proizvodnja visokokvalitetnog kvarcnog peska čiji proizvodi nalaze primenu u proizvodnji svih vrsta i tipova stakala kao i u livačkoj, građevinskoj i hemijskoj industriji

www.jugokaolin.rs
telefon/fax: **011/311 65 78**

д.о.о. Брестовачка бања

"СРПСКА КРУНА"

Телефони:
030/477-078
030/477-079

Телефон/факс:
030/477-077

www.brestovackabanja.co.rs

Четврта „Весела чаршија“ окупила велики број Неготинаца

ОПИЈАЛИ МИРИСИ КНЕЗ МИХАИЛОВЕ

НЕГОТИН – Дан када је сва вода света и када се отварају небеске двери, Богојављење, по четврти пут у Неготину обележен је свечарски у најлепшој, најстаријој и најдужој трговачкој улици, Кнез Михаиловој. Стара неготинска чаршија, од милоште некада звана Шећерном због мириса свилених бомбона који се њоме ширио, оживела је и ове Богојављенске ноћи уз лицидарска и шећерна срца, шарене лулице и балоне.

- Воскар и лицидер Петар Усић, поред разноврсних својих производа, правио је лицидерске колаче, међу којима је колач у облику срца био најпримамљивији као поклон, и којим су млади допуњавали шкрте или недоречене речи упућене међусобно, а лицидерско срце има своје симболе и у овом вечерашњем дружењу – приповеда занимљиву историју ове улице, чији кућни бројеви премашују 250, историчар Божидар Благојевић.

Неготинском Кнез Михаиловом, господском и трговачком улицом у периоду између два рата, одзвањао је жагор ћурчија, сајција, лимара, казанџија, столара... Браћа Петровић су у њој

Лицидарско срце на Веселој чаршији

1938. настанили модерно чудо – биоскоп и неуморно позивали на нове представе. Кафане су од првих петлова до касно у сачекивале и испраћивале госте... Ипак, улица се највише памтила по мирисима!

- Сем жагора мајстора и муштерија, осећали су се изјутра и мириси прве кафе или чашице ракије, које никада нису испијане без комшијског дружења, а затим разни мириси који су долазили из занатских радњи, као што су мириси кожучарског заната, штав-

љених кожа, мириси угља и гвожђа из занатских мехова и ковница казанџија, шлосера, лимара, а ту су били и посебни мириси колонских вода из фризерских салона. Посебан мирис чаршији, које више нема, давале су и кобасице Јове Станојевића, уторком и четвртком. Тада је пријатно мирисала цела чаршија, а према овим мирисима нико није био равнодушан – каже Благојевић.

Тако је било и сада, мирис куване ракије, киселог купуса и туршије дочекивао је госте,

а нашле су се ту и обавезне пихтије и срнећи гулаш кога је мајсторски припремио чувени неготински кувар Драгољуб Рака Гатановић. Најмлађе су мамиле лизалице, лицидарска срца, кокице, колачи наших бака, али и вруће пите и пецива. Власници радњи у Кнез Михаиловој, уз Дом културе и Туристичку организацију организатори „Веселе чаршије“, показали су се као домаћини широког срца, богато послуживши бројне госте разним мезетлицима.

- Уз дух прошлости, спајамо два века, два миленијума, чувамо традицију – подсетио је Неготинце Јован Миловановић, председник општине Неготин.

Дувачки оркестар Жикице Првуловића и староградски Саше Боновића разгалили су им срца натеравши све присутне да бар на кратко забораве шта их мори. Осећај да су ово дивно вече провели на правом месту додатно су Неготинцима дали Драгољуб Фируловић Џо, песник, сликар и етно певач, као и анђеоски гласови девојака и младића из Етно групе „Мариника“ и „Ајдуци“, које води Данијела Марковић и етно група КУД „Стеван Мокрањац“ из Неготина, Малине Јовановић. С.М.Ј

Сима Жикић представљен београдској публици

ВЕРНИ ХРОНИЧАР ВРЕМЕНА

КЊАЖЕВАЦ - У галерији Железничког музеја у Београду отворена је изложба "Сима Жикић – хроничар свога времена". На овај начин публици у главном граду представљено је дело једног од најзнаменитијих Књажевчана. На отварању изложбе су говорили Драган Булатовић, професор Филозофског факултета у Београду, и аутор изложбе Милена Милошевић Мицић, виши кустос, историчар уметности Завичајног музеја у Књажевцу.

Књажевачки педагог, прота, писац и сликар, Сима Жикић, представља једну од најзначајнијих културних личности књажевачке историје. Његова рукописна заоставштина је аутентичан продукт интелектуалног рада. Један несвакидашњи покушај сагледавања историјских тренутака Књажевца и њиховог преношења у будућност. Његове слике су неми сведоци прве половине 20. века, веома бурног периода за Књажевац и околину. Прошле године је обележено пола века од смрти овог књажевачког великана, а његова дела су почетком 2015. године, представљена и публици у Београду. Професор Филозофског факултета у Београду, Драган Булатовић је на отварању изложбе

у галерији Железничког музеја, рекао да је ово један огроман пројекат од непроцењиве важности за Књажевац.

- Сима Жикић је био један велики народни трудбеник, кога су његови сународници одмах запазили по неким изузетностима - казао је Булатовић. - Бити сликар, то није баш уобичајено, јер свако сликање представља изузетак. Бити свештеник, то значи да добро познајете сваког житеља и да сви житељи познају вас, као и да постоји једна изузетна веза, која почива на великом поверењу. Међутим, када сам прочитао шта је све радио Сима Жикић, онда сам схватио да је тај пројекат много дубљи због парцијалне обраде Симе Жикића као сликара, као свештеника у Српској православној цркви, или оног Симе Жикића кога није мрзело да записује своја запажања.

После представљања дела Симе Жикића у Књажевцу и у музејима Тимочке крајине, од велике је важности било упознати житеље престонице са животом и делом овог јединственог човека, каже Милена Милошевић Мицић, историчар уметности и виши кустос Завичајног музеја у Књажевцу.

- Посебно нам је било

Изложба у Београду

важно да таквог човека, несвакидашњу личност за своје време и за средину из које долази, представимо и у нашој престоници, не због тога што је то крајња тачка, и не зато што је нама из малог места циљ да дођемо у велики град, већ да подстакнемо све своје колеге и уопште људе, да се мало осврну око себе и да схвате да је много таквих људи. У малим, као и у великим срединама, постоје личности које су изузетне по многим детаљима, по својим особинама и способностима. Сима Жикић, био је изузетан као свештеник, као

човек и родитељ, професор, учитељ, предавач и педагог. Био је изузетан и као сликар. У свом сликарском опусу, био је изузетан цртач, вешт, и ваљда најјачи у том свом изразу, управо кроз цртеж. Не треба умањинти значај његове скулптуре и ликовних радова у различитим техникама. Оно што је важно за Београд и за све нас је да кроз његове мемоаре, кроз његову рукописну заоставштину, ми сазнајемо много, не само о нашој историји, и средини у којој је живео, већ и о целој Србији - истакла је Милошевић Мицић.

ОБАВЕЗНО ПОВУЦИ ВОДУ!

БОР - "Кад околину, загађујеш и трујеш, обавезно повуци воду". Овај део хита "Рибље чорбе" "Правила, правила", на делу су применили запослени у борском Центру за културу, којима је дојадило да невоспитани грађани, који користе услуге јавног тоалета у биоскопу "Звезда", за собом свакодневно остављају, најблаже речено – неред.

Тако су у мушком тоалету залепљене поруке у којима се корисници услуга моле: "По обављеном послу, молимо, притисните овде". Жене су прошле још горе, јер је у њиховом тоалету излепљено: "Сав вишак, молимо, баците у корпу испод лавабоа" и "Употребљене улошке, молимо, баците у корпу за отпатке, доле", са стрелицама које нежнијем

полу пластично објашњавају где то треба да ураде.

- Једноставно, нисмо имали други начин да изађемо на крај са невоспитаним људима – кажу у биоскопу "Звезда". – Недавно смо реновирали и мушки и женски тоалет, али се из њих, данима, шири

несносни смрад. Појединци, буквално, не умеју или не желе ни да повуку воду за собом. Још горе је са неким женама, међу којима има и таквих које употребљене улошке бацају у тоалет, због чега често долази до запушења и поплава.

Г. С.

Кладовљани удишу чист ваздух

БЕЗ АТМОСФЕРСКИХ ЗАГАЂЕЊА

Панорама Кладова

КЛАДОВО - На подручју општине Кладово нема атмосферских загађења, иако су благо повећане концентрације кадмијума и укупних таложних материја. Контроле на три мерна места у граду и насељима Мала Врбица, Ртково и Вајуга указују да су у односу на претходна мерења смањени садржаји калцијума, сулфата и хлорида, док је уједначено присуство олова и цинка у ваздуху - каже за недељник "Тимочке" Звездан Стефановић, општински инспектор за заштиту животне средине у граду

на Дунаву.

Анализе квалитета ваздуха 365 дана у години спроводе стручњаци зајечарског Завода за јавно здравље "Тимок". Параметри су у границама дозвољених вредности, а повремена одступања немају штетна дејства како у граду тако и у сеоским срединама, показују резултати анализа.

- Кладовска котлина налази се у зони руже ветрова тако да је присутна стална циркулација ваздушних струја, а то се позитивно одржава на квалитет

ваздуха. С обзиром да на нашем подручју нема великих индустријских постројења нема ни потенцијалних загађивача - додаје Стефановић.

Иако је сезона ложења у пуном јеку, а и велики је број дана с маглом, то се ипак не одражава на квалитет ваздуха у кладовском крају иако су мештани понекад спремни да тврде да их "због при-

тиска угуши дим".

- Можда се то визуелно понекад чини, али у том периоду нема одступања када је реч о штетним честицама које би могле утицати на квалитет ваздуха. За нас су ипак најмеродавнији резултати мерења, а они нас уверавају да удишемо чист ваздух - закључио је Стефановић.

М. Р.

15 ГОДИНА "МАЈДАНАРТА"

МАЈДАНПЕК - Удружење за уметност, културу и туризам "МајданАрт" обавестило је заинтересоване да ће од 1. фебруара до краја јуна ове године бити отворен конкурс за ВИ Међународну изложбу "Уметност у минијатури", како би одлука жирија била објављена најкасније до 20. јула. Као и претходних година, предвиђено је више изложбених категорија, Сликарство, цртеж, графика, микс медија, односно комбинована техника, затим Скулптура, рељеф, мозаик, керамика, стакло, порцелан, па дизајн накита и Дигитал арт и фотографија – Фото-дигитал арт. За укупан наградни фонд, предвиђено је 5.000 евра, а додељује се пет награда - Велика награда изложбе и четири прве, равноправне, по једна за сваку категорију, а биће додељена и Златна медаља посетилаца. Организатор, Удружење "МајданАрт", уз помоћ суорганизатора Музеја примењене уметности Београд, Матице исељеника и Срба у региону и Завичајног музеја из Петровца на Млави, изложбу ће организовати од 12. септембра до 21. новембра у Мајданпеку, Петровцу на Млави и Београду.

С. В.

Подунавске општине уз подршку РАРИС покрећу иницијативу

ДА БРОДОВИ ОПЕТ ПЛОВЕ ДУНАВОМ

ДОЊИ МИЛАНОВАЦ - Представнике подунавских општина Велико Градиште, Голубац, Мајданпек, Кладово и Неготин, прошле недеље у Доњем Милановцу поново је окупила идеја о покретању бродског путничког саобраћаја Дунавом, односно речне линије Београд - Ђердап. Сасвим сигурни да је реч о идеји "која ће неком донети новац, а подунавским општинама бројне туристе" и уопште, значајну развојну подршку, пре свега туризму, представници општина, али и Регионалне агенције за развој источне Србије (РАРИС), Националног парка "Ђердап", Дунавског центра за компетенцију (ДЦЦ) и Немачке агенције за подршку (ГИЗ) размотрили су могућности за реализацију те идеје и покушали да у том смислу учине први значајнији корак.

Знајући колико је туризму у овим општинама значао саобраћај који се свакодневно одвијао популарним „ракетама“ до пре више од три деценије, у Рарису су се кроз пројекат са ДЦЦ, определили за израду студије која би у новим условима потврдила оправданост успостављања речног саобраћаја. Пројектни захтев био је да се сагледају могућности и обезбеди

брод за 50-80 до 100 путника које би релативно брзо могао да плови и узводно и низводно (до 100 км), и које не би захтевао посебне услове за пристајање.

Све то је сагледано и могућности има да се бродови набаве, вероватно удруживањем средстава и уз подршку одређених европских фондова, али би велика потрошња горива могла да буде проблем. Јер, израдом 10 анализа се дошло до најповољније варијанте и показало да би профитабилност могла да се постигне кроз превоз неких 20 хиљада путника годишње са ценом карте од 40 евра. На плану тражења приватног оператора, чуло се, није још увек ништа урађено, али је као идеја ово презентовано одређеним фондацијама ЕУ и наишло на добар пријем. Подршка овој идеји стигла је и из општина Смедерево и Пожаревац, али се, објективно, у даљу реализацију може и мора ићи само много организованије, односно са неким ко би прво ушао у припрему пројекта и окупио све заинтересоване, али свакако, укључио и град Београд, можда и ослоњено на пројекат Београд на води и свакако надлежне државне органе, ресорна министарства, па и Владу Републике Србије која би

Са састанка у Доњем Милановцу

морала да нађе интереса у једном пројекту који је у интересу комплетног Доњег подунавља.

Јер, са њиховим евентуалним учешћем и спремношћу да обезбеде одређену финансијску подршку (субвенције, ослобађање од плаћања акциза за гориво које би цену превоза могло да смањи или нешто треће), ова идеја има изгледе за реализацију. Има више варијанти како би све могло да се реализује, али би објективно најповољнија била да се пронађе приватни оператор, домаћи или страни све једно, који би инвестирао, договорио се са државом, напра-

вио линију и овом крају доводио туристе, али и направио значајан корак ка коришћењу потенцијала Дунава.

Један од закључака са овог скупа је да се састанак на ову тему затражи у Министарству саобраћаја са потпредседником Владе Зораном Михајловић, како би се указало да евентуална субвенција кроз ослобађање плаћања за акцизе на гориво у конкретном случају не би значило смањење прихода за државу, јер их она тренутно по том основу нема, а значајно би помогла развој туризма и уопште, Доњег подунавља. С.В.

Несвакидашњи случај у неготинском селу Сиколе

ЧУВАО МРТВУ МАЈКУ ЧЕТИРИ МЕСЕЦА У КУЋИ

НЕГОТИН – Мештани Сикола, неготинског села са око 800 житеља, не памте да је неко икада сакрио смрт најближег члана породице, а управо се то догодило недавно када је откривено да је Новица С. (60), иначе психички болесник, своју преминулу мајку Десанку Гачић (77) крио пуна четири месеца у кући. Несрећну старицу је смеистио у кревет, покрио и живео уз њу, да ником није ни рекао да је преминула.

- Чули смо да је Десанка сахрањена у среду на сеоском гробљу. Вероватно је то све општина платила. Јадна жена, шта је доживела, да иструли у тој кући, коју је кућила много година - прича комшија М. Н. из Сикола.

Старица је са сином, који има тешке психичке проблеме, живела у трошном кућерку. Није била корисница

социјалне помоћи, а живела је од своје пензије. Занимљиво је да њен син мајчину пензију није подизао.

Смрт ове жене откривена је након што су комшије које је месецима нису виђале, алармирале полицију. Заједно са екипом полиције у кућу су дошли и лекари Хитне помоћи који су у кревету затекли само њене – кости.

- У кревету у којем је старица највероватније и преминула затекли смо само костур. Није било трагова насилне смрти – каже др Александра Пауновић, лекар специјалиста ургентне медицине.

На костуру су се назирали трагови одеће коју је Десанка имала на себи и ђебета којим је била покривена. Како сину није сметао мирис трулежи, који је био очигледан, толико да је захватио и кревет у коме је несрећница лежала,

Кућа Десанке Гачић

никоме није јасно. Новицу су виђали по селу, причао је са људима, али мајку није помињао.

- Нисмо је виђали током зиме. Знали смо да нема куда да оде, али опет, све смо се надали да ћемо је

сresti. Откад су је пронашли, нема ни сина. Нико не зна куда је отишао. Причају људи да је имао психичких проблема, али он никога није дирао. Кажу да је умрла природном смрћу – причају комшије. С.М.Ј.

Ја сам
увек за!

Зајечарско

